Nro. 50.

FREDERYK AUGUST,

z Bożéy łaski, Król Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

Wszém w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych Posiedzeń Rady Stanu, Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia dwudziestego dziewiątego Maia tysiąc ośmset dwunastego roku.

SĄD KASSACYINY

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie Felixa Kużuchowskiego w Staro-wiskitkach Powiecie Sochaczewskim Departamencie Warszawskim zamieszkałego, zanoszącego rekurs przeciw Rezolucyi Wydziału drugiego Trybunału Cywilnego pierwszéy Instancyi Departamentu Siedleckiego, w dniu dziewiętnastym miesiąca Lipca roku zeszłego tysiąc ośmset iedenatego, mocą ostateczněy instancyi wydanéy przez Mecenasa Antoniego Łabęckiego; — mimo niestawienia się strony do kassacyi powołanéy, to iest Floryana Zdrodowskiego, i Józefa Paschalskiego Kuratorów Massy niegdy Jerzego Potockiego, do kassacyi powołanych, gdy od udowodnionego wręczenia rezolucyi Kommissyi Po-

dań i Instrukcyi pierwszemu na dniu piętnastym, drugiemu na dniu dwudziestym Lutego roku bieżącego, czas Art: 44 Organizacyi Sądu Kassacyinego przepisany upłynął a rekursuiący sprawę popiera:

Maiąc sobie raportem Kommissyi Podań i Instrukcyi przełożony następuiący stan sprawy:

Wyrokiem klassyfikacyinym w massie kredalnéy Jerzego Potockiego zapadłym, przekazaną, została Stanisławowi Ossolińskiemu trzecia część ceny dóbr Horodyszcze z przyległościami, na zaspokoienie niewątpliwego długu dwunastu tysięcy czerwonych złotych z prowizyami.

Summa ta przez różne po sobie idące zlewki przeszła ostatecznie na dziś rekursuiącego.

Ponieważ wyrok klassyfikacyiny stał się prawomocnym, przystąpiono do rozkładu massy pomiędzy wierzycieli według zasad wyroku. Dziełem tém trudnił się Floryan Zdrodowski Kurator massy biernéy, który wygotowawszy pismo zawieraiące w sobie takowy rozkład, a pod dniem czwartym Czerwca tysiąc ośmset dziesiątego datowane oddał ie do przeyrzenia Deputacyi wierzycieli, a ta przydaiąc niektóre warunki do sprawy niniejszéy nie należące, uznała rozkład za słuszny.

W tym stopniu stanął proces kredalny, gdy z dniem piętnastym Sierpnia tysiąc ośmset dziesiątego roku nastąpiła zmiana Sądownictwa przez zaprowadzenie Kodexu Napoleona do czterech nowych Departamentów.

Przed pomienionym ieszcze rozkładem cena dóbr Horodyskich składaiąca się częścią ze złota, częścią z Banko Cetli użytą została na cząstkowe wierzycieli uplaty. Tym sposobem poprzednicy rekursuiącego zaspokoieni zostali tak dalece, iż prócz złota należało ieszcze zapłacić sto czterdzieści sześć tysięcy, dwieście sześćdziesiąt siedm złotych szesnaście groszy w Bankocetlach.

Trybunał Departamentu Siedleckiego maiąc do siebie przeniesioną dystrybucyą powyższą wraz z Aktami byłego Sądu Szlacheckiego Austryacko-Galicyiskiego, w dniu trzydziestym Maia tysiąc ośmset iedenastego, wezwał przez Gazety wierzycieli, aby w przeciągu dni trzydziestu pod zagro-

żeniem prekluzyi, uwagi swoie nad rzeczonym rozkładem w Archiwum Trybunału czynili. Po upłynieniu tego czasu, gdy się żaden z wierzycieli nie zgłosił, Trybunał w dniu dwudziestym czwartym Maia tysiąc ośmset iedenastego dzieło Zdrodowskiego uznał za prawo mocne, a w dniu piętnastym Lipca tegoż roku do ostateczney dystrybucyi, i zadosyć uczynienia wierzycielom przystąpić zalecił, summę zaś rekursuiącego w mies'ącu Czerwcu tysiąc ośmset iedenastego u Obywatela Poletyły lokował.

W dniu piętnastym Lipca tysiąc ośmset iedenastego rekursuiący przez swego pełnomocnika zaskarżył Rezolucyą dwudziestego czwartego Maia, a zatém i rozkład Zdrodowkiego, iako siebie pokrzywdzaiące z powodu, iż po wydanym iuż dekrecie Królewskim stanowiącym ewaluacyą bankocetli, przekazaną mu została summa w czasie naypóźnieyszym, czyli w czasie nayniższéy ceny bankocetli lokowana, gdy tymczasem inni wierzyciele z pozostałych dwóch trzecich części szacunku dóbr Horodyszcze odebrali summy Bankocetlowe, lub przekazane mieli takowe summy podług czasu w wyższéy cenie będące. Podług niego powinna była massa z szacunku dóbr Horodyskich wynikaiąca bydź obliczoną według wartosci bankocetli w różnych czasach wypłaconych i lokowanych, i takowéy istotnéy wartości część trzecia dla niego przeznaczoną, tém bardziey gdy on był w lokacyi na linii dóbr Horodyszcza pierwszym wierzycielem.

Kurator do spraw Józef Psckalski przychylił się do powyższego wniosku, lecz Kurator co do dóbr Floryan Zdrodowski bronił swéy repartycyi.

Trybunał Siedlecki rozwiązuiąc ten spór Rezolucyą dziewiętnastego Lipca ośmset iedenastego uznał;

iż rozkład wyżey wspomniony przez Rezolucyą 24. Maia za prawomocny uznany żadnemu nie podlega wzruszeniu, z powodów następuiących:

a.) iż Kożuchowski w takich gatunkach pieniędzy trzecią część ceny dóbr Horodyskich odbierać iest obowiązany, z iakich ten szacunek się składał: Gdy zaś Protokół licytacyi przekonywa, iż szacunek ten w trzeciéy części składał się z bankocetli, przeto wziąwszy iuż dwie części w złocie, ostatnią trzecią część należytości swoiéy w Bankocetlach odebrać powinien;

b.) że mogąc iuż tę część trzecią, to iest sto czterdzieści sześć tysięcy, dwieście sześćdziesiąt siedm złotych, ośmnaście groszy w depozycie Lubelskim będącą dawno podnieść, przestać musi na téy summie iak iest lokowaną;

c.) że pomimo trzykrotnego wezwania, w przeciągu dni trzydziestu, żadnych przeciw repartycyi Zdrodowskiego nie uczynił excepcyi, przez to ią akceptował, i repartycya takowa przez rezolucyą 24. Maia za prawo-mocną uznaną została;

Gdy przeciw téy decyzyi Trybunału według Art: 16. Dekretu Królewskiego piętnastego Lipca tysiąc ośmset dziewiątego, nie iest dozwolona Appellacya, rekursuiący w czasie przepisanym zaskarża ią w Sądzie Kassacyinym opieraiąc się na następuiących powodach;

1. iż Sąd popełnił obrazę Art: 147. Kodexu postępowania, gdy rezolucyą nikomu nie wręczoną uznał za prawo-mocną, i niezachował przepisów dekretu Królewskiego względem ukończenia spraw konkursowych i likwidacyinych, w dniu piętnastym Lipca tysiąc ośmset dziewiątego wydanego, a przez dekret szesnastego Stycznia tysiąc ośmset iedenastego do czterech nowych departamentów rozciągnionego;

2. uchybił Art: 1030. tegoż Kodexu przepisuiącemu, iż żaden pozew, ani Akt, postępowania sądowego nie może bydź uznany, za nieważny ieżeli nieważność iego nie iest wyraźnie prawem przepisana. W sprawie ninieyszéy Sąd uznał niemożność i nieważność zaskarzenia rezolucyi dwudziestego czwartego Maia dla tego, że iéy rekursuiący w przeciągu dni trzydziestu nie zaskarżył, chociaż żadne prawo téy trzydziestodniowéy prekluzyi niestanowi.

3. iż wreście Sąd decydował przeciw wyrokowi klassyfikacyinemu, gdyż podług zatwierdzonéy repartycyi, rekursuiący mniéy by istotnie odebrał iak trzecią część szacunku dóbr Horodyskich, a inni wierzyciele odebraliby więcéy iak dwie trzecie części tegoż szacunku.

Z tych przyczyn rekursuiący domaga się na mocy Art: 10. pod liczbą 1. i 2. Organizacyi Sądu Kassacyinego skassowania zaskarżoney rezolucyi.

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który:

1. pierwszy zarzut co do przepisów dekretu Królewskiego piętnastego Lipca tysiąc ośmset dziewiątego udowodnionym znayduie Art: bowiem 15. i 16. wspomnionego dekretu różne postępowanie nakazuią od tego, iakiego się Trybunał trzymał; a mianowicie dekret Królewski w Art: 15. mieć chce aby po zapadłym prawomocnym klassyfikacyinym wyroku, wszyscy wierzyciele przed delegowanego Sądu wezwani byli, i aby ten spólnie z niemi dystrybucyą massy ułożył; w Art: zaś 16 każdemu z wierzycieli przeciw takiey dystrybucyi massy przez delegowanego Sądu ułożoney oppozycyą czynić dozwala, względem któréy Sąd dopiero z przecięciem Appellacyi stanowi. W sprawie zaś ninieyszey Trybunał wcale inne postepowanie zachował; po ułożeniu bowiem przez Kuratora massy planu dystrybucyi wezwał przez gazety wierzycieli do zgłaszania się z uwagami w przeciągu dni trzydziestu pod prekluzyą. Rekursuiący gdy w tym przeciągu czasu deklaracyi swéy nieuczynił, prekludowanym został przez rezolucyą 24. Maia 1811. a Trybunał sprzecznie znowu z tą decyzyą, naznaczył termin w którymby wierzyciele na nowo przed delegowanym Sądu z excepcyami stawali. W tym terminie stanął Rekursuiący, i oppozycyą swoią względem dystrybucyi uczynił; Trybunał zaś wracaiąc do pierwszego swego wyroku w dniu 24 Maia 1811. wydanego, uznał tenże wyrok prawo-mocnym, i oppozycyą rekursuiącego za nie mogącą mieć mieysca osądził. Tym sposobem uznał Sąd z przestąpieniem Art: 16. Dekretu Królewskiego, iż przeciwko dystrybucyi massy przez delegowanego Sądu ułożoney, oppozycyi czynić nie można. — Prekluzya przeciw rekursuiącemu wyrzeczona nie może bydź, zdaniem Królewskiego Prokuratora usprawiedliwioną tém, że Wyrok Trybunału 24. Maia uznany został prawo-mocnym: gdyż

1. Wyrok ten był niepotrzebnym i iest skutkiem postępowania przeciwnego Art: 15. i 16. Dekretu Królewskiego.

2. Wyrok ten nie mogł się stać przeciw rekursuiącemu prawomocnym, i nie mógł bydź przeciw niemu wykonanym bez poprzedniczego wręczenia, iak to przepisuią Art: 147. 155.—158. Kodexu postępowania,

3 Nakoniec rekursuiący sposobem przez dekret Królewski przepisanym założył oppozycą przed wykonaniem wyroku;

a w takim stanie rzeczy nie tylko obrazę Art: 15. i 16. Dekretu 15. Lipca 1809 ale i obrazę Art: 147. 155. — 158. Kodexu postępowania, zdaniem wnioskuiącego Prokuratora za udowodnione przyiąć należy.

Drugi powód równie usprawiedliwionym znayduie, gdy bowiem wyrok klassyfikacyiny przeznaczył trzecią część istotnego szucunku dóbr Horodyskich dla rekursuiącego, decyzya zaś zaskarż na potwierdzaiąc repartycyą przeznaczyła mu w prawdzie trzecią część Bankocetli, ale część naypoźniéy rozpożyczoną, a przez to według czasowéy ewaluacyi naymnieý wynoszącą, niewątpliwe w téy mierze przyznane bydź musi uchybienie prawomocnemu wyrokowi klassyfikacyinemu;

Może bydź wprawdzie zdaniem Królewskiego Prokuratora, iż przy wystawieniu innych czynów ze strony przeciwnéy, sprawa ta inną mislaby postać; gdy iednak skutkiem zaocznego wprowadzenia sprawy, czyny przez rekursuiącego podane, i przynaymniéy iakożkolwiek udowodnione, muszą bydź uważane iakby ie strona niestawaiąca przyznała, popieraiąc niniéyszy rekurs co do dwóch pierwszych tylko powodów, domaga się skassowania zaskarżonéy Rezolucyi.

Trzeci zaś powód to iest przestąpienie Art: 1030. Kodexu postępowa, niestosownym do niniéyszéy sprawy uznaie, gdyż tu o nieważności żadnego Aktu nie masz mowy, a zastosowanie tego Artykułu do nieważności Aktu oppozycyi którey nikt niezarzucał, ani iéy Sąd nie wyrzekł, niewłaściwém bydź sądzi:

SĄD KASSACYINY

zważywszy,

iż Trybunał Rezolucyą swoią w dniu dwudziestym czwartym Maia tysiąc ośmset iedenastego roku wydaną bez wręczenia onéy rekursuiącemu, uznał

przez zaskarżoną decyżyą, za prawo mocną, a przez to obraził Artykuły 147 155 — 158. Kodexu postępowania;

Zapatrzywszy się na Art: 15. Dekretu Królewskiego w dniu 15. Lipca 1809 roku wydanego, a dekretem szesnastego Stycznia tysiąc ośmset iedenastego do czterech nowych Departamentów rozciągnionego, i

zważywszy

iż według niego, go zapadłym klassyfikacyinym wyroku wszyscy wierzyciele przed delegowanego Sądu wezwani bydź winni, i ten spolnie z niemi układać dystrybucyą massy iest obowiązany; w obecney zaś sprawie Trybunał pierwszéy Instancyi Departamentu Siedleckiego po wezwaniu na dniu 30 Marca 1811. wierzycieli do czynienia deklaracyi, i późniéy przez Rezolucyą 24. Maia tegoż roku wyznaczywszy delegowanego do rozkładu massy, tém samém sprawie nadał postać rzeczy nieskończonéy, gdyby zaś rzecz ta miała bydź za nieskończoną uważaną, w ówczas iako po ogłoszeniu iuż powyższego dekretu Królewskiego Trybunał obowiązany był stósować się do przepisu Art: 15. którego się iednak nietrzymał, gdyż ułożony przez Kuratora Massy plan dystrybucyi nie iest planem iaki w myśl powyższego Art: 15 przez delegowanego Sądu wraz z wierzycielami Kuratorem winien był bydź ułożonym;

zważywszy

niemniéy, iż w takim stanie rzeczy Art: 16. tegoż dekretu dozwala każdemu z wierzycieli zanosić oppozycyą przeciw dystrybucyi massy przez delegowanego Sądu ułożonéy, a w sprawie ninieyszéy Trybunał oppozycyą, przez rekursuiącego uczynioną za niemogącą mieć mieysca uznał, wracaiąc się do pierwszego swego wyroku prekluzyinego w dniu dwudziestym czwartym Maia tysiąc ośmset iedenastego wydanego;

zważywszy zatém,

iż w tym sposobie rekursuiący obrazę powyższych Artykułów udowodnia;
Rekurs Felixa Kożuchowskiego, naprzeciw Kuratorom Massy Jerzego Potockiego niestawaiącym zaocznie rozsądzaiąc:

Rezolucyą Trybunału Cywilnego pierwszéy Instancyi Departamentu Siedleckiego w dniu dziewiętnastym Lipca tysiąc ósmset iedenastego roku zapadłą kassuie, summę dwadzieścia pięć złotych w papierze stemplowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż równie w stemplowanym papierze przez powołanych od niniéyszego wyroku opłaconą mieć chce, tychże na powrócenie kosztów rekursuiącemu skazuie, i rzecz do powtórnego zadecydowania Trybunałowi Cywilnemu pierwszéy Instancyi Departamentu Lubelskiego odsyła — mocą niniéyszego Wyroku.

(Podpisano.) WĘGLENSKI Prezyduiący

Wydrukować (L.S.) L. Osiński Pisarz S. K.

Felix Łubieński
Minister Sprawiedliwości.
Zgodno z Oryginałem
(L.S.) Antoni Joneman
Sekretarz Jeneralny.